

Montants à répartir pour 2020

Te verdelen bedrag voor 2020

Subvention de 330,78 € par an par place d'accueil effective

Toelage van 330,78 € per jaar en per werkelijke opvangplaats

<i>Manhay</i>	CA Manhay	60.201,96
<i>Mechelen</i>	OC Mechelen	78.064,08
<i>Menen</i>	OC Menen	24.808,50
<i>Mesen</i>	OC Mesen	2.756,50
<i>Moeskroen</i>	OC Moeskroen	316.225,68
<i>Morlanwelz</i>	CA Morlanwelz	81.041,10
<i>Namur</i>	CA Namur (Belgrade)	89.310,60
<i>Namur</i>	CA Jambes	99.234,00
<i>Overijse</i>	OC Overijse	19.846,80
<i>Pelt</i>	OC Overpelt	31.093,32
<i>Ranst</i>	OC Broechem	147.197,10
<i>Rendeux</i>	CA Rendeux/Campo	101.218,68
<i>Rixensart</i>	CA Rixensart	76.079,40
<i>Sainte-Ode</i>	CA Sainte-Ode	112.795,98
<i>Scherpenheuvel-Zichem</i>	OC Scherpenheuvel	54.578,70
<i>Sint-Niklaas</i>	OC Sint-Niklaas/ Westakkers	211.699,20
<i>Spa</i>	CA Spa	21.555,83
<i>Sprimont</i>	CA Banneux	51.932,46
<i>Steenokkerzeel</i>	OOC Steenokkerzeel	26.462,40
<i>St-Truiden</i>	OC Sint-Truiden (Bevingen)/Time-out	175.974,96
<i>Theux</i>	CA Theux	87.105,40
<i>Tournai</i>	CA Tournai	227.245,86
<i>Trooz</i>	CA Fraipont	143.558,52
<i>Uccle</i>	CA Bruxelles (Uccle)	23.816,16
<i>Viroinval</i>	CA Oignies-en-Thiérache	58.217,28
<i>Vresse-Sur-Semois</i>	CA Sugny+COO Sugny+timeout	99.234,00
<i>Wingene</i>	OC Wingene	39.693,60
<i>Woluwé-Saint-Pierre</i>	CA WSP	21.169,92
<i>Yvoir</i>	CA Yvoir/Yvoir PB	191.521,62
<i>Zaventem</i>	OC Zaventem	79.387,20
<i>Zoutleeuw</i>	OC Zoutleeuw	43.001,40
		<b>7.074.088,66</b>

Bruxelles, le 30 juin 2021.

Le Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration,  
chargé de la Loterie Nationale,  
S. MAHDI

La Ministre de l'Intérieur, des Réformes Institutionnelles  
et du Renouveau démocratique,  
A. VERLINDEN

Brussel, 30 juni 2021.

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,  
belast met de Nationale Loterij,  
S. MAHDI

De Minister van Binnenlandse Zaken,  
Institutionele Hervormingen en Democratische Vernieuwing,  
A. VERLINDEN

**SERVICE PUBLIC FEDERAL  
SECURITE SOCIALE**

[2021/203372]

29 JUNI 2021. — Arrêté royal prolongeant le délai visé à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19

RAPPORT AU ROI

Sire,

Nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté un projet d'arrêté royal ayant pour objet de prolonger le délai durant lequel les institutions de retraite professionnelle (IRP) peuvent bénéficier d'un certain nombre d'assouplissements qui ont été instaurés par la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les

**FEDERALE OVERHEIDSDIENST  
SOCIALE ZEKERHEID**

[2021/203372]

29 JUNI 2021. — Koninklijk besluit tot verlenging van de termijn bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Wij hebben de eer Uwe Majesteit een ontwerp van koninklijk besluit ter ondertekening voor te leggen met als doel de verlenging van de termijn gedurende dewelke de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBP's) kunnen genieten van een aantal versoepelingen die door de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de

institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19. Ces assouplissements portaient notamment sur l'organisation des assemblées générales et des réunions des organes opérationnels des IRP.

Ces assouplissements produisaient leurs effets à partir du 1<sup>er</sup> mars 2020 et étaient applicables jusqu'au 30 septembre 2020 inclus. La loi a habilité le Roi à adapter, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, la date finale de cette période.

Vu la persistance de la crise sanitaire et les règles impératives qui ont été imposées dans ce cadre pour lutter contre le coronavirus COVID-19, le présent projet d'arrêté royal prolonge jusqu'au 31 décembre 2021 le délai qui se terminait le 30 septembre 2020.

À la demande du Conseil d'Etat, dans son avis 69.328/1 du 25 mai 2021, la justification de l'effet rétroactif du projet d'arrêté royal est intégrée dans le rapport au Roi.

L'effet rétroactif du projet d'arrêté royal se justifie par la nécessité de régulariser une situation de droit ou de fait, dans le respect des exigences de sécurité juridique et des droits individuels, pour les raisons suivantes :

1. Dans le cadre de la lutte contre la pandémie de COVID-19, l'obligation de télétravail s'applique depuis octobre 2020, lorsque cela est possible.

2. Les organes des institutions de retraite professionnelle sont parfaitement capables d'exercer leurs activités et de tenir des réunions à distance, moyennant quelques adaptations organisationnelles. Ils l'ont fait depuis octobre 2020, conformément à la réglementation COVID-19. Il s'agit plus précisément des travaux des conseils d'administration, des organes opérationnels tels que les comités d'investissement et les comités sociaux, et des assemblées générales.

3. Cependant, le cadre réglementaire des IRP, et notamment la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle (ci-après "LIRP"), ses arrêtés d'exécution et les règlements et circulaires émis par l'autorité de surveillance FSMA, ainsi que les statuts de plusieurs IRP exigent et/ou présupposent des réunions physiques pour les travaux des organes des IRP. Si le projet d'arrêté royal, qui prévoit une exception au cadre réglementaire et aux statuts précités à cet égard, n'avait pas d'effet rétroactif, l'ensemble des décisions et actes des organes de l'IRP pris et énoncés depuis le 30 septembre 2020 pourraient potentiellement être invalidés et contestés en justice sur ce motif purement procédural.

4. Il convient de tenir compte du fait que les organes des IRP se trouvaient dans une situation de force majeure manifeste, puisqu'ils étaient légalement tenus de respecter les mesures COVID-19.

5. Il s'agit d'une situation de fait qu'il convient de régulariser, et ce afin d'éviter un éventuel désordre juridique.

Dans ce contexte, la sécurité juridique et les droits individuels sont respectés, pour les raisons suivantes :

1. Tous les organes des IRP et tous les membres de ces organes ont été traités de la même manière.

2. Tous les organes de l'IRP et tous les membres de ces organes ont continué à pouvoir exercer pleinement leurs pouvoirs et prérogatives.

3. Le fonctionnement des organes de l'IRP et l'exercice des pouvoirs et prérogatives des membres de ces organes étaient parfaitement prévisibles, puisqu'il s'agissait de la poursuite des pratiques développées et utilisées lors du confinement formel du printemps 2020.

4. Les droits individuels des entreprises d'affiliation des IRP (employeurs individuels, secteurs ou indépendants individuels) et des affiliés actifs et passifs des IRP (salariés ou anciens salariés ou travailleurs indépendants actuels ou anciens) n'ont pas été affectés car les règlements de fond sur les pensions complémentaires (notamment la loi sur les pensions complémentaires du 28 avril 2003 pour les salariés et la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 pour les travailleurs indépendants, et leurs décrets d'application) et sur le financement et la surveillance des IRP (notamment la LIRP et ses arrêtés d'exécution) n'ont pas été affectés. C'est ce règlement de fond qui détermine la portée des activités des organes de l'IRP. Si les entreprises d'affiliation, les affiliés ou l'autorité de contrôle ont des problèmes avec les décisions prises et/ou les actions réalisées, leurs droits et les recours juridiques dont ils disposent sont sauvegardés.

instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie werden ingevoerd. Deze versoepelingen hadden onder meer betrekking op het organiseren van algemene vergaderingen en vergaderingen van de operationele organen van de IBP's.

Deze versoepelingen hadden hun uitwerking vanaf 1 maart 2020 en golden tot en met 30 september 2020. De wet verleende de Koning de bevoegdheid om bij een in Ministerraad overlegd besluit de einddatum van deze periode aan te passen.

Gelet op de aanhoudende sanitaire crisis en de dwingende regels die in dat kader zijn opgelegd ter bestrijding van het coronavirus COVID-19 verlegt voorliggend ontwerp van koninklijk besluit de termijn die eindigde op 30 september 2020 nu tot 31 december 2021.

Op vraag van de Raad van State, in zijn advies 69.328/1 van 25 mei 2021, wordt de verantwoording voor de terugwerkende kracht van onderhavig koninklijk besluit opgenomen in het verslag aan de Koning.

De terugwerkende kracht van onderhavig koninklijk besluit is nodig voor de regularisering van een rechts- of feitelijke toestand, waarbij in beide gevallen de vereisten inzake rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd moeten worden, en wel om de volgende redenen:

1. In het kader van de strijd tegen de COVID-19-pandemie geldt sinds oktober 2020 de verplichting van telewerk, waar mogelijk.

2. De organen van de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening zijn perfect in staat, om, mits enige organisatorische aanpassingen, hun activiteiten en vergaderingen op afstand uit te voeren. Zij hebben dit sinds oktober 2020 dan ook gedaan, conform de COVID-19-regelgeving. Concreet gaat het over de werkzaamheden van de raden van bestuur, de operationele organen zoals investeringscomités en sociale comités, en de algemene vergaderingen.

3. Het regelgevend kader van de IBP's, met name de Wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen (hierna "WIBP"), haar uitvoeringsbesluiten en de door de toezichthoudende overheid FSMA uitgevaardigde reglementen en omzendbrieven, alsook de statuten van verschillende IBP's, vereist en/of veronderstelt voor de werkzaamheden van de organen van de IBP's echter fysieke bijeenkomsten. Als het onderhavig koninklijk besluit, dat op dit vlak een uitzondering voorziet op het vermelde regelgevend kader en statuten, geen terugwerkende kracht zou hebben, dan zouden alle beslissingen en handelingen van de organen van de IBP's die sinds 30 september 2020 gemaakt en gesteld werden mogelijks ongeldig kunnen zijn en op die louter procedurele grond in rechte betwist kunnen worden.

4. Er moet daarbij rekening gehouden worden met het feit dat de organen van de IBP's zich in een toestand van kennelijke overmacht bevonden, aangezien zij juridisch verplicht waren om de COVID-19-maatregelen na te leven.

5. Deze situatie is een feitelijke toestand die geregulariseerd moet worden, en dit om een eventuele juridische wanorde te vermijden.

In deze context worden de rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd en wel om de volgende redenen:

1. Alle organen van de IBP's en alle leden van deze organen werden op dezelfde wijze behandeld.

2. Alle organen van de IBP's en alle leden van deze organen bleven in staat om hun bevoegdheden en prerogatieven ten volle uit te oefenen.

3. De werkwijze van de organen van de IBP's en de uitvoeringswijze van de bevoegdheden en prerogatieven van de leden van deze organen was perfect voorzienbaar, aangezien het om de voortzetting ging van de praktijken, ontwikkeld en gebruikt tijdens de formele lockdown in het voorjaar van 2020.

4. De individuele rechten van de bijdragende ondernemingen van de IBP's (individuele werkgevers, sectoren of individuele zelfstandigen) en van de actieve en passieve aangeslotenen van de IBP's (actuele of voormalige werknemers, of actuele of voormalige zelfstandigen) kwamen niet in het gedrang omdat er niet geraakt werd aan de grondbeginselen inzake aanvullende pensioenen (met name de Wet Aanvullende Pensioenen van 28 april 2003 voor de werknemers en de Programmawet (I) van 24 december 2002 voor de zelfstandigen, en hun uitvoeringsbesluiten) en inzake de financiering van en het toezicht op de IBP's (met name de WIBP en haar uitvoeringsbesluiten). Het zijn deze grondbeginselen die de rijkwijdte van de werking van de organen van de IBP's vastleggen. Als bijdragende ondernemingen, aangeslotenen of de toezichthoudende overheid problemen zouden hebben met de genomen beslissingen en/of de gestelde handelingen, dan zijn hun rechten en de hun ter beschikking staande rechtsmiddelen gevrijwaard.

C'est pour ces raisons que le projet d'arrêté royal prévoit comme date de prise d'effet le 1<sup>er</sup> octobre 2020.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,  
de Votre Majesté,  
le très respectueux  
et très fidèle serviteur,  
Le Ministre des Finances,  
V. VAN PETEGHEM  
La Ministre des Pensions,  
K. LALIEUX

CONSEIL D'ÉTAT  
section de législation

Avis 69.328/1 du 25 mai 2021 sur un projet d'arrêté royal 'prolongeant le délai visé à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19'

Le 3 mai 2021, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Ministre des Pensions à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'prolongeant le délai visé à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19'.

Le projet a été examiné par la première chambre le 18 mai 2021. La chambre était composée de Marnix VAN DAMME, président de chambre, Bert THYS et Wouter PAS, conseillers d'État, Michel TISON et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Barbara SPEYBROUCK, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Wouter PAS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 25 mai 2021.

#### PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE

1. Le projet d'arrêté royal soumis pour avis a pour objet de reporter au 31 décembre 2021 la date finale du 30 septembre 2020, visée à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 'portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19', en ce qui concerne l'application des dispositions de l'article 5, alinéa 1<sup>er</sup>, 2<sup>o</sup> et 3<sup>o</sup>, et alinéa 2, et l'article 6 de cette même loi. L'arrêté envisagé produit ses effets le 1<sup>er</sup> octobre 2020.

L'article 5 de la loi du 14 mai 2020 dispose que, nonobstant toute disposition contraire dans leurs statuts ou par dérogation à toute autre réglementation applicable aux personnes morales de droit commun, les institutions de retraite professionnelle peuvent organiser et tenir l'assemblée générale au moyen de techniques de télécommunication à distance (alinéa 1<sup>er</sup>, 2<sup>o</sup>), y compris en votant à distance ou par procuration (alinéa 1<sup>er</sup>, 3<sup>o</sup>). Les documents nécessaires peuvent être envoyés par tous moyens (alinéa 2). L'article 6 de la loi du 14 mai 2020 prévoit que le conseil d'administration peut prendre toute décision par consentement unanime (exprimé par écrit) et que ce conseil ou un autre organe opérationnel peut également se réunir au moyen de toute technique de télécommunication permettant une délibération collective. Conformément à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020, les dispositions précitées étaient applicables pendant la période du 1<sup>er</sup> mars 2020 au 30 septembre 2020 inclus.

2. Le projet peut trouver un fondement juridique dans l'article 7, alinéa 3, de la loi du 14 mai 2020. Cette disposition habilite le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, à adapter la date finale visée à l'article 7, alinéa 2, de ladite loi.

#### EXAMEN DU TEXTE

3. La date finale visée à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 a été fixée au 30 septembre 2020. Par conséquent, les dispositions de l'article 5, alinéa 1<sup>er</sup>, 2<sup>o</sup> et 3<sup>o</sup>, et alinéa 2, et de l'article 6 ne peuvent plus être appliquées, depuis le 1<sup>er</sup> octobre 2020, par les institutions de retraite professionnelle.

Het is om deze redenen dat het onderhavig koninklijk besluit als datum van inwerkingtreding 1 oktober 2020 voorziet.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,  
van Uwe Majesteit,  
de zeer eerbiedige  
en zeer getrouwe dienaar,  
De Minister van Financiën,  
V. VAN PETEGHEM  
De Minister van Pensioenen,  
K. LALIEUX

RAAD VAN STATE  
afdeling Wetgeving

Advies 69.328/1 van 25 mei 2021 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot verlenging van de termijn bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie'

Op 3 mei 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Pensioenen verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot verlenging van de termijn bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie'.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 18 mei 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Bert THYS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Wouter PAS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 mei 2021.

#### STREKKING EN RECHTSGROND

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit strekt ertoe te einddatum van 30 september 2020, vermeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 'houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie' te verschuiven naar 31 december 2021 voor wat betreft de toepassing van de bepalingen van artikel 5, eerste lid, 2<sup>o</sup> en 3<sup>o</sup>, en tweede lid, en artikel 6 van de wet van 14 mei 2020. Het te nemen besluit heeft uitwerking met ingang van 1 oktober 2020.

Artikel 5 van de wet van 14 mei 2020 bepaalt dat, niettegenstaande een andersluidende bepaling in hun statuten of in afwijking van alle andere regelgeving toepasselijk op gemeenrechtelijke rechtspersonen, de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening hun algemene vergadering kunnen organiseren en houden door middel van communicatiemiddelen op afstand (eerste lid, 2<sup>o</sup>), met inbegrip van een stemming op afstand of door een volmacht (eerste lid, 3<sup>o</sup>). De nodige documenten kunnen met alle mogelijke middelen worden verzonden (tweede lid). Artikel 6 van de wet van 14 mei 2020 bepaalt dat de raad van bestuur elke beslissing kan nemen bij eenparig (schriftelijk) besluit en dat hij of een ander operationeel orgaan eveneens kan vergaderen door middel van elk telecommunicatiemiddel dat een gezamenlijke beraadslaging toelaat. Overeenkomstig artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 waren de voormelde bepalingen van toepassing gedurende de periode van 1 maart 2020 tot en met 30 september 2020.

2. Voor het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 7, derde lid, van de wet van 14 mei 2020. Deze bepaling machtigt de Koning om bij een besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad, de einddatum vermeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 aan te passen.

#### ONDERZOEK VAN DE TEKST

3. De einddatum in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 is vastgelegd op 30 september 2020. Bijgevolg kunnen de bepalingen in artikel 5, eerste lid, 2<sup>o</sup> en 3<sup>o</sup>, en tweede lid, en artikel 6 vanaf 1 oktober 2020 niet meer worden toegepast door de instellingen voor bedrijfspensioenverzekering.

Aussi longtemps qu'un acte est en vigueur, sa date de fin de vigueur peut être postposée ou supprimée par le biais d'une disposition modificative, en veillant à ce que celle-ci entre en vigueur au plus tard le jour de la fin de vigueur de l'acte. En effet, après cette date, l'acte n'existe plus et toute modification entrant en vigueur à ce moment sera dépourvue d'objet si elle n'a pas d'effet rétroactif. Par conséquent, lorsqu'un acte n'est plus en vigueur, sa date de fin de vigueur peut uniquement être postposée ou supprimée en donnant un effet rétroactif à la disposition modificative et pour autant que cette rétroactivité soit admissible<sup>1</sup>.

4. Selon l'article 2 du projet, l'arrêté envisagé produit ses effets le 1<sup>er</sup> octobre 2020. Eu égard à ce qui a été observé au point 3, et compte tenu de l'intention de l'auteur du projet, il convient d'utiliser la date du 30 septembre 2020.

Il y a lieu d'observer que c'est sous certaines conditions seulement que l'attribution d'un effet rétroactif aux arrêtés peut être réputée admissible. L'attribution d'un effet rétroactif aux arrêtés n'est admissible que dans les cas où la rétroactivité repose sur une base légale, où elle concerne une règle qui confère des avantages dans le respect du principe de l'égalité, ou dans la mesure où elle s'impose pour assurer la continuité ou le bon fonctionnement de l'administration, et ne porte pas atteinte, en principe, à des situations acquises. Ce n'est que si la rétroactivité du régime en projet s'inscrit dans l'une des hypothèses énumérées qu'elle pourra être admise.

Le rapport au Roi mentionne que l'arrêté en projet a pour objectif " de prolonger le délai durant lequel les institutions de retraite professionnelle (IRP) peuvent bénéficier d'un certain nombre d'assouplissements qui ont été instaurés par la loi du 14 mai 2020 (...). Ces assouplissements portaient notamment sur l'organisation des assemblées générales et des réunions des organes opérationnels des IRP ". Pour justifier la prolongation du délai de ces assouplissements, il est fait référence à " la persistance de la crise sanitaire et [aux] règles impératives qui ont été imposées dans ce cadre pour lutter contre le coronavirus COVID-19 ", la date d'entrée en vigueur s'expliquant par la date finale du 30 septembre 2020 qui est prévue à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020.

Le délégué justifie la rétroactivité comme suit :

" Wij zijn van mening dat de terugwerkende kracht van het ontwerp van koninklijk besluit tot verlenging van de termijn bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de Wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie (hierna respectievelijk het ontwerp-KB en de Wet van 14 mei 2020) wel degelijk verantwoord is.

Alhoewel artikel 7, derde lid, van de Wet van 14 mei 2020 de Koning toelaat om de einddatum vermeld in het tweede lid aan te passen, klopt het dat deze bepaling niet uitdrukkelijk kan gelezen worden als een toelating door een wetgevende handeling om aan een koninklijk besluit terugwerkende kracht te verlenen.

In de Handleiding wetgevingstechniek van de Raad van State (nr. 211, p. 127) lezen we echter dat zelfs indien dit niet het geval is, een koninklijk besluit bij uitzondering terugwerkende kracht kan hebben in een van de volgende twee gevallen: (1) als het nodig is voor de continuïteit van de openbare dienst of (2) als het nodig is voor de regularisering van een rechts- of feitelijke toestand, waarbij in beide gevallen de vereisten inzake rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd moeten worden.

Wij zijn van mening dat in casu het tweede geval van toepassing (regularisering van een rechts- of feitelijke toestand), en wel om de volgende redenen:

1. Zoals u weet, geldt in het kader van de strijd tegen de COVID-19-pandemie sinds oktober 2020 de verplichting van telewerk, waar mogelijk.

2. De organen van de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBP's, zijnde de fondsen en kassen die de tweede pijlerpensioenregelingen van werknemers op bedrijfs- en sectorniveau en van zelfstandigen beheren) zijn perfect in staat, om mits enige organisatorische aanpassingen, hun activiteiten en vergaderingen op afstand uit te voeren. Zij hebben dit dan ook sinds oktober 2020 gedaan, conform de COVID-19-regelgeving. Concreet gaat het over de werkzaamheden van

Zolang een tekst van kracht is, kan de datum van buitenwerkingtreding ervan worden uitgesteld of opgeheven door middel van een wijzigingsbepaling, waarbij erop wordt toegezien dat deze in werking treedt uiterlijk op de dag dat de tekst buiten werking treedt. Na die datum bestaat de tekst immers niet meer en elke wijziging die in werking treedt vanaf dat tijdstip zal doelloos zijn als ze geen terugwerkende kracht heeft. Wanneer een tekst niet meer van kracht is, kan de datum waarop hij buiten werking treedt bijgevolg alleen worden uitgesteld of opgeheven door terugwerkende kracht te verlenen aan de wijzigingsbepaling en voor zover deze terugwerking aanvaardbaar is<sup>1</sup>.

4. Artikel 2 van het ontwerp laat het te nemen besluit uitwerking hebben met ingang van 1 oktober 2020. Gelet op hetgeen sub 3 uiteengezet is, moet, rekening houdend met wat de steller van het ontwerp beoogt, de datum van 30 september 2020 worden gehanteerd.

Er moet worden opgemerkt dat het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten slechts onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar kan worden geacht. Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Enkel indien de retroactiviteit van de ontworpen regeling in één van de opgesomde gevallen valt in te passen, kan deze worden gebillijkt.

In het Verslag aan de Koning wordt gesteld dat het ontworpen besluit als doel heeft "de verlenging van de termijn gedurende dewelke de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBP's) kunnen genieten van een aantal versoepelingen die door de wet van 14 mei 2020 (...) werden ingevoerd. Deze versoepelingen hadden onder meer betrekking op het organiseren van algemene vergaderingen en vergaderingen van de operationele organen van de IBP's". Als reden voor de verlenging van de termijn voor deze versoepelingen wordt verwezen naar "de aanhoudende sanitaire crisis en de dwingende regels die in dat kader zijn opgelegd ter bestrijding van het coronavirus COVID-19" en wordt de uitwerkingsdatum verklaard door de einddatum van 30 september 2020 die is voorzien in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020.

De gemachtigde verantwoordt de terugwerkende kracht als volgt:

" Wij zijn van mening dat de terugwerkende kracht van het ontwerp van koninklijk besluit tot verlenging van de termijn bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de Wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie (hierna respectievelijk het ontwerp-KB en de Wet van 14 mei 2020) wel degelijk verantwoord is.

Alhoewel artikel 7, derde lid, van de Wet van 14 mei 2020 de Koning toelaat om de einddatum vermeld in het tweede lid aan te passen, klopt het dat deze bepaling niet uitdrukkelijk kan gelezen worden als een toelating door een wetgevende handeling om aan een koninklijk besluit terugwerkende kracht te verlenen.

In de Handleiding wetgevingstechniek van de Raad van State (nr. 211, p. 127) lezen we echter dat zelfs indien dit niet het geval is, een koninklijk besluit bij uitzondering terugwerkende kracht kan hebben in een van de volgende twee gevallen: (1) als het nodig is voor de continuïteit van de openbare dienst of (2) als het nodig is voor de regularisering van een rechts- of feitelijke toestand, waarbij in beide gevallen de vereisten inzake rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd moeten worden.

Wij zijn van mening dat in casu het tweede geval van toepassing (regularisering van een rechts- of feitelijke toestand), en wel om de volgende redenen:

1. Zoals u weet, geldt in het kader van de strijd tegen de COVID-19-pandemie sinds oktober 2020 de verplichting van telewerk, waar mogelijk.

2. De organen van de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening (IBP's, zijnde de fondsen en kassen die de tweede pijlerpensioenregelingen van werknemers op bedrijfs- en sectorniveau en van zelfstandigen beheren) zijn perfect in staat, om mits enige organisatorische aanpassingen, hun activiteiten en vergaderingen op afstand uit te voeren. Zij hebben dit dan ook sinds oktober 2020 gedaan, conform de COVID-19-regelgeving. Concreet gaat het over de werkzaamheden van

de raden van bestuur, de operationele organen zoals investeringscomités en sociale comités, en de algemene vergaderingen (die doorgaans plaatsvinden in het eerste kwartaal van het burgerlijk jaar).

3. Het regelgevend kader van de IBP's, met name de Wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen (hierna WIBP), haar uitvoeringsbesluiten en de door de toezichthoudende overheid FSMA uitgevaardigde reglementen en omzendbrieven, alsook de statuten van verschillende IBP's vereisen en/of veronderstellen voor de werkzaamheden van de organen van de IBP's echter fysieke bijeenkomsten. Als het ontwerp-KB, dat op dit vlak een uitzondering voorziet op het vermelde regelgevend kader en statuten, geen terugwerkende kracht zou hebben, dan zouden alle beslissingen en handelingen van de organen van de IBP's gemaakt en gesteld sinds 30 september 2020 mogelijks ongeldig kunnen zijn en op die louter procedurele grond in rechte betwist kunnen worden.

4. Er moet daarbij rekening gehouden worden met het feit dat de organen van de IBP's zich in een toestand van kennelijke overmacht bevonden, aangezien zij juridisch verplicht waren om de COVID-19-maatregelen na te leven.

5. Deze situatie is volgens ons een feitelijke toestand die geregulariseerd moet worden, en dit om een eventuele juridische warboel te vermijden.

We verliezen daarbij de randvoorwaarde die de Afdeling Wetgeving van de Raad van State consequent in zijn adviesverlening stelt niet uit het oog. We zijn van mening dat in casu de rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd worden en wel om de volgende redenen:

1. Alle organen van de IBP's en alle leden van deze organen werden op dezelfde wijze behandeld.

2. Alle organen van de IBP's en alle leden van deze organen bleven in staat om hun bevoegdheden en prerogatieven ten volle uit te oefenen.

3. De werkingswijze van de organen van de IBP's en de uitoefeningswijze van de bevoegdheden en prerogatieven van de leden van de deze organen was perfect voorspelbaar, aangezien het om de voortzetting ging van de praktijken ontwikkeld en gebruikt tijdens de formele lockdown in het voorjaar van 2020.

4. De individuele rechten van de sponsors van de IBP's (individuele werkgevers, sectoren of individuele zelfstandigen) en van de actieve en niet-actieve leden van de IBP's (actuele of voormalige werknemers, of actuele of voormalige zelfstandigen) kwamen niet in het gedrang omdat er niet geraakt werd aan de inhoudelijke regelgeving inzake aanvullende pensioenen (met name de Wet Aanvullende Pensioenen van 28 april 2003 voor de werknemers en de Programmawet (I) van 24 december 2002 voor de zelfstandigen, en hun uitvoeringsbesluiten) en inzake de financiering van en het toezicht op de IBP's (met name de WIBP en haar uitvoeringsbesluiten). Het is deze inhoudelijke regelgeving die de inhoudelijke actieradius van de werking van de organen van de IBP's vastlegt. Als sponsors, leden of de toezichthoudende overheid problemen zouden hebben met de genomen beslissingen en/of de gestelde handelingen, dan zijn hun rechten en de hun ter beschikking staande rechtsmiddelen gevrijwaard".

Il est conseillé d'inscrire cette justification dans le rapport au Roi.

Le greffier  
Greet Verberckmoes

Le président  
Marnix Van Damme

—————  
Note

<sup>1</sup> Voir Principes de technique législative. Guide de rédaction des textes législatifs et réglementaires, Conseil d'État, 2008, n° 161.

de raden van bestuur, de operationele organen zoals investeringscomités en sociale comités, en de algemene vergaderingen (die doorgaans plaatsvinden in het eerste kwartaal van het burgerlijk jaar).

3. Het regelgevend kader van de IBP's, met name de Wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen (hierna WIBP), haar uitvoeringsbesluiten en de door de toezichthoudende overheid FSMA uitgevaardigde reglementen en omzendbrieven, alsook de statuten van verschillende IBP's vereisen en/of veronderstellen voor de werkzaamheden van de organen van de IBP's echter fysieke bijeenkomsten. Als het ontwerp-KB, dat op dit vlak een uitzondering voorziet op het vermelde regelgevend kader en statuten, geen terugwerkende kracht zou hebben, dan zouden alle beslissingen en handelingen van de organen van de IBP's gemaakt en gesteld sinds 30 september 2020 mogelijks ongeldig kunnen zijn en op die louter procedurele grond in rechte betwist kunnen worden.

4. Er moet daarbij rekening gehouden worden met het feit dat de organen van de IBP's zich in een toestand van kennelijke overmacht bevonden, aangezien zij juridisch verplicht waren om de COVID-19-maatregelen na te leven.

5. Deze situatie is volgens ons een feitelijke toestand die geregulariseerd moet worden, en dit om een eventuele juridische warboel te vermijden.

We verliezen daarbij de randvoorwaarde die de Afdeling Wetgeving van de Raad van State consequent in zijn adviesverlening stelt niet uit het oog. We zijn van mening dat in casu de rechtszekerheid en de individuele rechten geëerbiedigd worden en wel om de volgende redenen:

1. Alle organen van de IBP's en alle leden van deze organen werden op dezelfde wijze behandeld.

2. Alle organen van de IBP's en alle leden van deze organen bleven in staat om hun bevoegdheden en prerogatieven ten volle uit te oefenen.

3. De werkingswijze van de organen van de IBP's en de uitoefeningswijze van de bevoegdheden en prerogatieven van de leden van de deze organen was perfect voorspelbaar, aangezien het om de voortzetting ging van de praktijken ontwikkeld en gebruikt tijdens de formele lockdown in het voorjaar van 2020.

4. De individuele rechten van de sponsors van de IBP's (individuele werkgevers, sectoren of individuele zelfstandigen) en van de actieve en niet-actieve leden van de IBP's (actuele of voormalige werknemers, of actuele of voormalige zelfstandigen) kwamen niet in het gedrang omdat er niet geraakt werd aan de inhoudelijke regelgeving inzake aanvullende pensioenen (met name de Wet Aanvullende Pensioenen van 28 april 2003 voor de werknemers en de Programmawet (I) van 24 december 2002 voor de zelfstandigen, en hun uitvoeringsbesluiten) en inzake de financiering van en het toezicht op de IBP's (met name de WIBP en haar uitvoeringsbesluiten). Het is deze inhoudelijke regelgeving die de inhoudelijke actieradius van de werking van de organen van de IBP's vastlegt. Als sponsors, leden of de toezichthoudende overheid problemen zouden hebben met de genomen beslissingen en/of de gestelde handelingen, dan zijn hun rechten en de hun ter beschikking staande rechtsmiddelen gevrijwaard."

Het is raadzaam deze verantwoording op te nemen in het Verslag aan de Koning.

De griffier  
Greet Verberckmoes

De voorzitter  
Marnix VAN DAMME

—————  
Nota

<sup>1</sup> Zie Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten, Raad van State, 2008, nr. 161.

29 JUIN 2021. — Arrêté royal prolongeant le délai visé à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19

PHILIPPE, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19, l'article 7, alinéa 3;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 23 mars 2021;

Vu l'accord de la Secrétaire d'Etat au Budget, donné le 22 avril 2021;

Vu l'analyse d'impact de la réglementation réalisée conformément aux articles 6 et 7 de la loi du 15 décembre 2013 portant des dispositions diverses en matière de simplification administrative;

Vu l'avis n° 69.328/1 du Conseil d'Etat, donné le 25 mai 2021 en application de l'article 84, § 1<sup>er</sup>, alinéa 1<sup>er</sup>, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973;

Sur la proposition du Ministre des Finances et de la Ministre des Pensions et de l'avis des ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

**Article 1<sup>er</sup>.** La date finale du 30 septembre 2020, visée à l'article 7, alinéa 2, de la loi du 14 mai 2020 portant des mesures exceptionnelles visant les institutions de retraite professionnelle dans le cadre de la pandémie COVID-19, est reportée au 31 décembre 2021 en ce qui concerne l'application des dispositions de l'article 5, alinéa 1<sup>er</sup>, 2° et 3°, et alinéa 2, et de l'article 6 de la loi du 14 mai 2020 précitée.

**Art. 2.** Le présent arrêté produit ses effets le 30 septembre 2020.

**Art. 3.** Le ministre qui a les Finances dans ses attributions et le ministre qui a les Pensions dans ses attributions sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 29 juin 2021.

PHILIPPE

Par le Roi :

Le Ministre des Finances,

V. VAN PETEGHEM

La Ministre des Pensions,

K. LALIEUX

SERVICE PUBLIC FEDERAL  
SECURITE SOCIALE

[2021/203364]

29 JUIN 2021. — Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 15 septembre 2020 portant octroi, suite à la pandémie COVID-19, d'une indemnité de crise supplémentaire à certains travailleurs indépendants et conjoints aidants reconnus en incapacité de travail

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté royal que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté vise à prolonger, jusqu'au 30 septembre 2021, l'octroi d'une indemnité de crise supplémentaire à certains travailleurs indépendants et conjoints aidants reconnus en incapacité de travail, suite à la pandémie COVID-19.

A la lumière de l'avis du Conseil d'Etat n° 69.546/1 du 15 juin 2021, et au vu des remarques émises, quelques explications sont formulées ci-après.

L'indemnité de crise supplémentaire prévue par l'arrêté royal du 15 septembre 2020 portant octroi, suite à la pandémie COVID-19, d'une indemnité de crise supplémentaire à certains travailleurs indépendants et conjoints aidants reconnus en incapacité de travail ne sera plus

29 JUNI 2021. — Koninklijk besluit tot verlenging van de termijn bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie

FILIP, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie, artikel 7, derde lid;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 23 maart 2021;

Gelet op de akkoordbevinding van de Staatssecretaris voor Begroting, d.d. 22 april 2021;

Gelet op de impactanalyse van de regelgeving, uitgevoerd overeenkomstig artikelen 6 en 7 van de wet van 15 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging;

Gelet op het advies nr. 69.328/1 van de Raad van State, gegeven op 25 mei 2021 in toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Financiën en van de Minister van Pensioenen en op het advies van de in Raad vergaderde ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

**Artikel 1.** De einddatum van 30 september 2020, bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 14 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen voor de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening in het kader van de COVID-19-pandemie wordt verschoven naar 31 december 2021 voor wat betreft de toepassing van de bepalingen van artikel 5, eerste lid, 2° en 3°, en tweede lid, en artikel 6 van de voormelde wet van 14 mei 2020.

**Art. 2.** Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 30 september 2020.

**Art. 3.** De minister bevoegd voor Financiën en de minister bevoegd voor Pensioenen zijn belast, ieder wat hem betreft, met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 29 juni 2021.

FILIP

Van Koningswege :

De Minister van Financiën,

V. VAN PETEGHEM

De Minister van Pensioenen,

K. LALIEUX

FEDERALE OVERHEIDSDIENST  
SOCIALE ZEKERHEID

[2021/203364]

29 JUNI 2021. — Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 september 2020 houdende toekenning, ingevolge de COVID-19-pandemie, van een aanvullende crisisuitkering aan sommige arbeidsongeschikt erkende zelfstandigen en meewerkende echtgenoten

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het koninklijk besluit dat wij de eer hebben Uwe Majesteit ter ondertekening voor te leggen, heeft tot doel, tot en met 30 september 2021, de toekenning van een aanvullende crisisuitkering aan sommige arbeidsongeschikt erkende zelfstandigen en meewerkende echtgenoten als gevolg van de COVID-19-pandemie te verlengen.

In het licht van het advies nr. 69.546/1 van 15 juni 2021 van de Raad van State en gelet op de gemaakte opmerkingen, wordt hierna enige toelichting gegeven.

De aanvullende crisisuitkering bedoeld in het koninklijk besluit van 15 september 2020 houdende toekenning, ingevolge de COVID-19-pandemie, van een aanvullende crisisuitkering aan sommige arbeidsongeschikt erkende zelfstandigen en meewerkende echtgenoten wordt